

Serie: De goede boodschap van Lukas

Drie reacties op de geboren Zaligmaker

Schriftlezingen: Lukas 2:7-20, Tekst: Lukas 2:18-20

Zingen: Ps.98:1 en 2, Ps.75:1, Lofz. Zach.1,2, Ps.119:84 en 86, Ps.71:10 en 11

Hoofdpunten van de preek

De (voor ons) aloude kerstboodschap roept op het eerste gehoor veel reactie op.

1 Verwondering (2:18)

Bethlehems inwoners reageren verwonderd op 'wat gezegd werd' door de herders. Een verre van samenhangend en doordacht, maar sterk persoonlijk betrokken getuigenis.

De herders werden door wat de engel zegt door hun grote angst (2:9) naar nog grotere blijdschap (2:10) getrokken. Met eigen ogen hebben ze 'het Woord' gezien.

In Bethlehem herhalen ze 'het Woord' wat hun over dit Kind gezegd is. Het roept verbaasde verwondering op. De getuigenis van het Kind veroorzaakt opschudding.

2 Verinnerlijking (2:19)

Maria's reactie toont gelovige omgang met 'al deze woorden' over haar Kind: bewaren en overleggen. Bewaren is meer dan opbergen: Maria verzamelt het een bij het ander.

Maria legt nu (en later) alles wat ze hoort bij elkaar. Al is het veel en begrijpt ze nog niet alles, dat komt wel op Gods tijd, door Gods Geest... Wie verzamelt – die heeft wat.

Overleggen is het ene (woord) bij het andere leggen, om ze in verband van Gods werk te leren zien. Geloofskennis wordt gevoed door bewaren en overleggen.

3 Lofprijzing (2:20)

De herders keren terug naar hun dagelijks leven. Wat ze gehoord en gezien hebben heeft een blijvende reactie losgemaakt: ze eren God. Zijn Woord blijkt waar.

Verheerlijken betekent God de eer geven. Daarom leven wij. Het is zonde wanneer wij God niet Zijn eer geven. Daarom kwam de Zaligmaker. Zijn komst roept de lof tot leven.

Terwijl de herders terugkeren, loven zij net zoals de engelen, God. Op aarde klinkt de lofprijzing dieper; hier zingen geen professionals, maar persoonlijke getuigen van het heil.